

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinându-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiun

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploesti

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Tema școlară.

(S). Cea mai frumoasă și mai importantă temă din viața publică a fost pusă în discuție zilele trecute în dieta provincială a Bucovinei, *tema școlară*.

Deputații români au intrat în luptă pentru ea, și lupta lor de trei zile s'a terminat cu o învingere glorioasă. Majoritatea, convinsă de puternicia argumentelor aduse, a depus armele și a votat toate cererile Românilor. A deschis teren larg pe seama cultului naționale române.

Isbânda fraților bucovineni ne înveselește. Energiei, cu care au dus ei lupta pentru cultura națională română atribuim isbânda în prima linie, dar o atribuim și *totalității* deputaților din majoritate, străini de neamul nostru, cari au recunoscut de *juste* dorințele Românilor și le-au sancționat cu votul lor.

Un astfel de parlament e într'adevăr reprezentanța țerei și te onorează a face parte din el, fie și numai ca minoritate.

Deputatul baron de Vasileo le-a spus Nemților din dieta Bucovinei, că *este abuz ceea ce se face cu limba germană*, și că nu se poate admite, ca poporul român să înceapă învățământul în limba aceasta, fie ea ori-cât de cultă; ear' *Nemții din dieta Bucovinei i-au dat dreptate*.

Archimandritul Ciuntuleac le-a spus, că poporului țerei trebuie să se înțeleagă cu autoritățile publice în limba ei proprie; de aceea e necesar, ca în școlile medii să fie obligatorie învățarea limbilor țerei, ear' Nemții au confirmat acest adevăr.

Energeticul deputat Dr. George Popovici le-a spus și mai la înțeles, că în Bucovina numai atâta vreme vor fi Germani, câtă vreme Românii vor avea rolul conducător, — și Nemții au recunoscut și acest adevăr și cu voturile lor au dus la isbândă cauza națională română.

Oameni cuminți Nemții din dieta Bucovinei, oameni rezonabili și cu judecată sănătoasă!

Toate aceste adevăruri le-ai pute spune și Maghiarilor, în parlamentul lor, dar de unde să se poată întempla și aici ceea ce s'a întâmplat în mica Bucovină!

Și la noi, în dieta maghiară, se pune pe tapet *tema școlară*, cel puțin odată în an, cu ocaziunea discuției asupra bugetului ministrului de culte și instrucțiune publică, dar se pune numai din punct de vedere al *culturii maghiare*. Cu adevărată misiune a învățământului public la noi nu se ocupă nime în parlament.

Și la noi, în dieta maghiară, se fac imputări guvernului, că învățământul public nu face progrese dorite, dar numai în ce privește lățirea limbei maghiare printre naționalități. Alt progres nu doresc guvernânții nostri decât în — limba maghiară. Aci se concentrează întreaga *politică culturală* a guvernului maghiar, a parlamentului maghiar și a întregii societăți maghiare. Altă cultură, altă educație, nu cunosc guvernânții nostri. Și dacă s'ar afla în parlamentul maghiar un deputat, sau chiar o minoritate mai însemnată, care se pună *disputa pe teren curat național*, ear' nu pe teren național maghiar, s'ar alege, nu cu conciliantă și loialitate din partea majorității maghiare, ci cu huiduieli și poate cu capete sparte.

Asta e deosebirea între parlamentul maghiar și parlamentele adevărate ale altor țeri.

Dieta micii Bucovine votează legi, în înțelesul cărora învățământul public al țerei are să fie condus și controlat în școlile populare și medii *române* de inspectori români, în cele rutene de inspectori din acest neam, ear' în cele germane de inspectori germani, ear'

parlamentul maghiar dă ordin guvernului său să *maghiarizeze* școlile Românilor, și inspectori maghiari de școlă dau ordin-circulare învățătorilor să-și *maghiarizeze* numele.

Inspectorii de școlă din Bucovina vor fi adevărați apostoli ai culturii, inspectori nostri de școlă sunt *apostolii maghiarizării*.

Și totuși ei, guvernânții nostri, se plâng, că de treizeci de ani nu au făcut nici un spor cu maghiarizarea!

Nici nu vor face, nici în alți treizeci și nici în trei sute de ani. Tot ce fac este, că ne țin pe loc, și nu ne lasă să ne dezvoltăm culturalicește în limba noastră. Și nu ne lasă nici pe *banii nostri proprii*!

Orbiți de patimi și de fanatism ei cred, că slăbindu-ne pe noi se vor înălța ei; și nu vreau să înțelegă, că ei numai atunci pot fi tari, când și noi *suntem tari*. Nu vreau să înțelegă, că *loc este pe acest pământ și pentru noi și pentru ei*, și că dacă unul dintre popoarele avise să trăească împreună ar fi să fie judecat la moarte, — *nu asupra poporului român se va frânge bățul*!

Dar' vor înțelege. Vina lor se fie însă, dacă vor înțelege prea târziu.

Sibiu, 27 Aprilie n.

„Astra” *laudată*. Un corespondent de ocazie din Sibiu face elojii „Astreii” noastre în coloanele lui „Házánk”, pentru semnele de apropiere de cercurile culturale maghiare, *dovedite prin faptul*, că a cerut să intre în relații de schimb cu EMKE și cu alte reuniuni „culturale” maghiare.

Vorba marelui Rosetti: când te laudă dușmanul, se știe că ai făcut o greșală.

SZÉLL NU SE TEME! În sedința de ieri a dietei maghiare a răspuns Széll la o interpelare ce l-a adresat Pichler, că nu e adevărat, că Românii ar fi trimis telegramă lui Lueger cu rugarea să o predea împăratului, și nu-i adevărat nici aceea, că el (Széll) s'ar teme de Lueger; pentru-că nu numai că nu se teme de el, dar' nici nu-l bagă în seamă!

Zău așa. O să se supere grozav Lueger.

LOC LIMBEI ROMÂNE! Între rezoluțiunile primite din partea dietei din Bucovina, de cea mai mare importanță este aceea, că pe viitor studiul limbei române se fie obligator în toate școlile din ducatul Bucovinei. Onoare parlamentului care a votat-o!

Unde se începe Asia? „Alkotmány” zice că la Pojon. Eată de ce: în Austria e vorba să se extindă de nou dreptul electoral, pe baza votului universal, ear' în Ungaria nime nu vrea să audă nici măcar de unificarea censului. „Ungaria” zice „Alkotmány” — așteaptă până când Sultanul turcesc va ordona extinderea dreptului electoral. Atunci poate se vor gândi și liberalii nostri puternici, că dacă n'au urmat exemplul țerilor creștine, să urmeze pe al celor păgâne, — căci săptămăna noastră patrie nu e creștină. Pe terenul extinderii dreptului electoral, Asia se începe la Pojon.

Adevărat!

Vitorul parlament maghiar. Dl. Beksics e generos în primul de azi al lui Pesti Hir-lap. Face loc și naționalităților, în vitorul parlament maghiar, care pe baza legii curiale — zice el — va fi compus din deputați aleși în cea mai perfectă libertate. S'ovacilor le dă zece locuri, nouă, Românilor treizeci, Sașilor treisprezece și Croaților patruzeci. Sărbilor nu le dă nici un loc, probabil pentru-că sunt atât de dărji în chestia congresului lor bisericesc. Se poate însă, că până la alegeri va trece supărarea dlui Beksics și va face să intre și Sărbii în dieta maghiară. Căci, vezi bine, *dela el* afirmă!

„Home-Rule” în Ungaria.

Foarte trist fenomen este acela, când o națiune întreagă e distrasă, e mult mai atentă la fraze, decât energie la fapte.

Unde se concentrează oare mai perfect forța intelectuală și splendoarea executărei, ca-n faptele de fond politic?

Aceste două, imbinat, dovedesc, că o națiune are interese proprii. Nu e lucru serios a vorbi încă și în secolul al XIX, despre idealism, ca factor principal, sau de realism, ca factor unic social, pentru-că idealismul e închipuirea de realitate a unui lucru, pe când realismul este respectarea necesității dure. Astfel ele au deosebire isvoare: deoparte sfera reflexiunii, de altă parte sfera legilor naturii. Să nu fim unilateral realisti, sau idealisti, ci să fim naționalisti și-n activitatea națională să nu uităm nici-odată, că atunci, când fiul unei națiuni confundă idealismul cu realismul sau viceversa, dovedesc, că nici nu reflectează, nici nu simțesc.

Să nu ne abatem dela calea măreață, care ne este trasă pentru secolii înainte prin interesele naționale; să nu pășim pe cărări rătăcite, ci să înălțăm caracterul național mai falnic decât munții, cari ne încunjură. Să nu devenim triști, ca poezii, cari cântă chinurile, pe cari știința le înregistrează în categoria efectelor inerției naturale.

La fapte se recore: forță, pentru o voință serioasă: *sforțare*.

Sforțarea e manifestarea unică a voinței; tot ce-i premerge e cursul tainic al naturii, dar' este sigur, că ce urmează, trebuie să fie o validitate a puterii naturii.

Dacă voim să fim liberi, trebuie să ne eliberăm întâiu de sub povara cutigului, că nu putem fi liberi. Emanciparea aceasta internă se începe cu conștientizarea forțelor individuale și colective și este o consolare tainică și dulce faptul, că din primul moment al funcționării forțelor noastre spre a ne elipta libertatea, mintea și inimile ne sunt păturate de herolzii libertății, de aurora domnăției naționale!

De altă parte, a ține un element în nemisurare, când experimentăm, că prin libertate putem pătrunde la mărdușa vieții, e de netolerant.

Spuneți, naționalități, că oare nu e curat adevăr postulatul, că dacă în oarecare stat se introduce un sistem politic, care ar ocroti numai un popor, o confesiune, o clasă, sau o familie, — e datorită cetățenească a protesta în contra unui astfel de atentat, ear' pe atentatori a-i da în judecată?!

O națiune liberă așa trebuie să vorbească, ear' popoarele pe cari soartea le-a împărțit de un sclavaj politic secular, numai aceea libertate o vor iubi și conserva, care e creațiunea faptelor sale, a inteligenței popoarelor îmbogățită prin experiențele veacurilor, prin eroismul lor încetășat de dușmanii politici.

După o servitute lungă, îndreptățirea unui popor numai acolo înceată, unde se sfirșește respectul față de eroismul național. După lungă aservire primul lucru este: validitatea drepturilor omenești, căci respectarea individului e prima satisfacție, care o datorește tirania înaintea forului umanității.

Dar' istoria ne poate servi de magistru și în privința cunoașterii vieții mai înalte politice, a vieții, al cărei leagăn este națiunea, — această societate de indivizi, fondată de însași măiestroasa natură.

Învățăturile istoriei sunt scrise cu sângă la popoarele eroice și cu viitor; ear' la popoarele de altă categorie, pe cari numai norocul le califică la existență — cum sunt și Maghiarii nostri — sunt scrise cu cerneală.

Popoarele brave ori-când pot încerca lupta, chiar și împotriva sorței,

căci față de eroism soartea trebuie să-și aleagă armele din arsenalul providenței, care în fine totuși ne aduce mai aproape de un ideal sfânt.

Orisonul politic-național trebuie conservat în toată extensiunea sa măreață. E crimă neiertată a reduce firmanentul național la neînsemnătate vederilor unei epoci sau a unui individ. Nu trebuie uitat, că într'un orison strîmt, tîrziu se înalță și curînd apune soarele.

Special la Românii din Austro-Ungaria există în politică solidaritate națională; dar' a sosit timpul, că să ne ridicăm peste nivelul inerției ce consumă mereu ereditatea politică, să ne aventăm la un nivel mai larg, mai frumos, mai universal, proclamând solidaritate cu celelalte națiuni din Ungaria, ear' pe firmanent să ne fie scris cu litere eterne:

„Home-Rule” pentru Români, Slovaci, Serbi, Sași, Ruteni și Maghiari.
Dr. Cassiu Maniu.

Lupta în comitate.

II.

Făgăraș, 22 Aprilie 1899.

Prima condițiune a ori-cărei acțiuni este organizarea. Fără organizare nu poate exista partid politic, nu se poate duce luptă sistematică și cu efect.

Dacă privim în comitatele noastre, cu durere trebuie să constatăm, că aproape în nici unul nu avem organizare corespunzătoare, plină de viață și solidară. În cele mai multe toată activitatea o desvoaltă doi-trei bărbați singuri ei, fiește-care după capul său. Aceasta este un rău, care detrage foarte mult din tăria și influența luptelor noastre în comitat.

Avem lipsă ardentă și urgentă, ca cluburile comitalense — care nu cad sub vestitele ordinațiuni ale lui Hieronymi, — să se organizeze în toate comitatele locuite de Români. Cred că nu este lipsă să arăt marea însemnătate a acestora, cu deosebire pentru noi Români, și în starea noastră politică de astăzi. Aceasta o poate aprea ori-care Român cugetător, și care se interesează de afacerile noastre materiale și de binele poporului.

Afară de clubul comitatens din Sibiu, care funcționează foarte regulat pe hârtie, nu cred, sau cel puțin nu am ceti ca să mai fie și în alte comitate cluburi. Mi-ar păre bine să fiu desăvuit cât din mai multe părți.

Cu deosebire rău stăm în privința organizării în comitatul nostru, al Făgărașului.

Aici înainte cu 10—15 ani a existat un club comitatens românesc bine organizat, care dispunea și de ceva mijloace materiale. După moartea avocatului Roman, conducătorul și antepătritorul de odinioară al Românilor făgărașeni, a rămas și clubul. Abia cu ocaziunea reorganizării comitatului (alegerea funcționarilor) se mai făcea ceva mișcare, își mai strîngeau rîndurile și Românii.

De altcum îi găsim reslățiți, neorganizați și nedisciplinați mai la toate adunările municipale.

Abia unul-doi susțin lupta, ei de ei, lăsați singuri. Ba ni-se oferă câte-odată — drept că foarte rar — și priveliștea tristă, că chiar dela conducătorii nostri vin propuneri contrare și se desvoaltă pateriopuse.

Pe cât de neplăcută și dureroasă este impresiunea ce o face asupra noastră purcederea aceasta neharmonică, nesolidară, ba chiar solitară a luptătorilor nostri, de altfel harnici, isteți și superiori în luptă, pe atât de mare bucurie le cauzează dușmanilor neînțelegerile dintre bărbații nostri conducători.

Ceea ce pentru noi e deprimător, lor le servește spre încurajare.

Cu membrii români din provinciile stăm și mai rău; sînt total nedisciplinați.

În cei mai mulți lipsește simțul de datoriță națională. În locul acestuia însă cu atât mai dezvoltat e interesul privat. Nu iau parte la adunări, decât când au vre-un interes special personal. De altfel se tem a vorbi, sau a face ceva, prin ce s'ar strica cu dl. solgăbirin, sau cu d-nii dela comitat; căci interesul poartă fesul. Ba se ferece a comunica, și cu atât mai puțin a combate abuzurile și ilegalitățile comise de organele administrative și cunoscute lor; ci din contră unii sînt gata a face tuturor veneticilor ori-ce serviciu, contrar intereselor generale și românești. Acest soi de oameni ocolește adunările municipale cu deosebire atunci, când știe că vin pe tapet chestiuni mai gîngăse, fie politice, fie contra sistemului de administrație și a organelor acestuia, când dară ar trebui să se expună și ei. Și aceasta se silesc să o evite, căci altcum nu mai pot umbla cu doi bani în trei pungi.

Mulți și din cei puțini cari vin, schimbă iute masa verde cu cea albă, se grăbesc să plece la — draguța de cărmă, unde apoi politizează, dacă cere trebuința și până a doua zi dimineața. Onoare excepțiilor!

Destul că lucrurile nu merg cum ar trebui și ar pute să meargă. Se simte zi de zi lipsa organizării atât în centru, cât și în afară; interesul luptei noastre ne dictează strîngerea șirurilor. Și aceasta nu se poate altcum, decât prin crearea sau reînvierea clubului comitatens român în Făgăraș. Este necesar deci, și e datorința conducătorilor din centru, a face pașii de lipsă spre realizarea acestui scop, astfel, ca cu ocaziunea adunării generale convocate, cum am înțeles, pe 15 Maiu, clubul să se poată constitui și să-și înceapă activitatea.

Cred, că fiecare membru român independent al comisiunii municipale, și fiecare inteligent din Țeara-Oltului va intra ca membru în clubul acesta. Ear' dacă cei fricoși și cei conduși singur de interesele lor egoiste, materiale, s'ar retrage, ar sta deoparte, pentru aceasta nu trebuie să ne enprindă descurajare, nici disgust; căci 10—15 bărbați rezoluți, sinceri și devotați, lucrând și luptând în armonie și solidaritate, este destul pentru a da viață clubului și avînt luptei naționale din comitat.

Cât de necesară este organizarea și constituirea clubului comitatens în comitatul Făgărașului, — s'a putut vedea și la alegerile trecute municipale, când partidul românesc a suferit o înfrângere, că se poate de rușinoasă, perzînd mai toate cercurile, astfel că membrii români independenți aleși au scăzut la jumătate. Ear' în locul acestora au intrat tot elemente străine și cu predispozițiuni dușmănoase neamului nostru și intereselor lui, apoi câțiva notari, viconotari, primari, scriitori, jurați, et tutti quanti, toți slugi plecate ale solgăbirilor, cari votează la ordin, contra conștienței, convingerei și adevăratelor lor sentimente. Un fel de automați vii.

Despre acestea mai pe larg cu altă ocaziune.

Ca încheiere, în interesul adevărului și pentru-că nu voesc a detrage nici cât de puțin din meritele cuiva, observ, că în adunările municipale din anul acesta, Românii făgărașeni au dus o luptă frumoasă și cu succes moral, care a impus etei mamelucilor.

În adunarea din Ianuarie au combătut din răspuneri adresa către parlament, prin care se exprima încredere ărgisitului guvern al lui Bánffy; ear' în adunarea din Martie au declarat prin rostul vorbitorilor sei Dr. Șenchea și Dr. N. Șerban, că Românii până-ce nu se vor convinge prin fapte, că ministrul-president Széll observă serios și față de Românii principiul său fundamental de guvernare: lege, drept și dreptate; până-ce Românii nu li-se asigură dezvoltare

liberă națională pe toate terenele; până-
ce nu li-se restituie toate drepturile și
până-ce nu vor fi împărțite de toate
beneficiile statului egal cu ceilalți fii ai
patriei, — nu putem avea încredere în nici
un guvern, și prin urmare și față de
noul guvern se pun în poziție de
așteptare.

Și în adunările acestea însă s'a pu-
tut observa lipsa totală de organizare,
lipsa unei lupte plănuită și bine stator-
nită; ceea-ce m'a îndemnat să atrag pe
calea aceasta atențiunea conducătorilor
noștri și a întregii inteligențe indepen-
dente din țeara Făgărașului la forma-
rea clubului comitatens român, care
apoi să iee conducerea în mâinile sale.

Prin aceasta speriez, că va succede
închegarea partidului român din co-
mitat, vom inaugura o activitate soli-
dară și unitară, ear' acțiunile noastre
vor fi cu mai multă ponderosită și cu
mai mare efect, spre binele și înaintarea
caușei și a poporului nostru.

La lucru deci cu toți!

Censor.

Academia Română.

— Ședința prezidată de Suveranul. —

Vineri, 21 Aprilie, la ora 1 și ju-
mătate după amiază, Maiestatea Sa Re-
gele, însoțit de adjutantul de serviciu,
a mers la Academia Română, unde s'a
ținut ședința sub înalta Sa președință.

La sosire, Maiestatea Sa a fost îm-
pănat de dl. D. A. Sturdza, fostul
președinte al consiliului de miniștri; dl
Sp. Haret, fostul ministru al cultelor
și instrucțiunii publice; d-nii P. S. Au-
relan și I. Kalinderu, vicepreședinți.

Regele, intrând în sala ședințelor,
a fost salutat cu respect și iubire de
cătră membrii Academiei și de un nu-
măros public, ear' dl președinte P. Poni
a rostit o frumoasă cuvântare.

Cuvântarea dlui Poni.

Sire! Țeara întreagă a sărbătorit
ieri a șezecesea aniversare a întemeie-
rii regatului român, a Regelui ei
iubit, care a știut să fie deopotrivă de
mare pe câmpul de victorie ca și în ar-
tele păcii.

Academia Română unește astăzi
glasul său cu acela al țerei și vine să
depună urările sale cele mai sincere
și mai călduroase la picioarele tro-
nului.

Sire! Maiest. Voastră ați binevoit
să faceți din România nu numai un
stat puternic și neatinat, stabilit pe te-
melfi așa de tari, încât nici o sgu-
guire să nu-l zdruncine, ci și un centru
de civilizațiune și de propășire. De
aceia ați păstrat întotdeauna cel mai
viu interes pentru Academia, care a
avut fericirea să fie, cum ați desemnat
într-o cuvântare memorabilă, „prevesti-
toarea glorioasei Voastre domnii“.

Istoria și limba, cari sunt teme-
liile existenței noastre naționale, au for-
mat necurmat obiectul preocupărilor
M. Voastre.

Dacă în curând vom fi puși în po-
sesiunea tezaurului limbei, care este
„hrana sufletească a Românilor“, acea-
sta se va datorî impulsului și munifi-
cenței M. Voastre.

Sire! În această zi solemnă, Aca-
demia Română îndreaptă rugile sale că-

tră Dumnezeu, atotputernicul ocrotitor
al regatului, pentru-ca să Vă dea ani
mulți și plini de glorie, spre binele și
fericirea națiunei române.

Să trăiți Sire!

Să trăiască Maiestatea Sa Regina!
Să trăiască Augusta Voastră fami-
lie regală!

Să trăiască România!

Răspunsul Maiestății Sale Re- gelui Carol.

„Cu deosebită plăcere viu astăzi
în mijlocul d-voastre, spre a vă mul-
țumi de urările așa de bine simțite pe
cari Academia a dorit să 'Mi-le pre-
sente chiar ieri printr-o delegațiune
specială. Viu mișcat de această aten-
țiune, salut călduros pe membrii sei și
reînnoesc asigurarea, căt de viu este in-
teresul cu care urmăresc neîncetat lu-
crările d-voastre.“

„Nu se poate tăgădui, că Academia
a desfășurat în curs de 33 de ani o
mare activitate și a avut o înrîurire
binefăcătoare asupra dezvoltării isto-
riei și a literaturii naționale, mai ales
însă asupra limbei noastre bogate în
cuvinte și în cugetări frumoase, sfinte
legături cari îmbrățișează neamul ro-
mănesc și cel mai sigur al seu adăpost.“

„Dorind ca lucrările Academiei să
fie și în anul acesta folositoare pentru
țeară, declar ședința deschisă.“

Decursul ședinței.

După terminarea răspunsului, Ma-
iestatea Sa declară ședința deschisă. Dl
I. Kalinderu a vorbit asupra „portului
barbei și al perului la Români“, ear' în
urmă dl Al. Xenopol despre „principiile
fundamentale ale istoriei“.

Terminându-se conferințele, M. S.
Regele a binevoit a felicita pe ambii
conferențieri întreținându-se cu d-lor
mai mult timp, precum și cu ceilalți
membri ai acestei înalte instituțiuni de
cultură, ear' la orele 3 și jum. s'a în-
tors la palat.

Înființarea însoțirilor la sate.

(Urmare).

III. Când avem deja compuse sta-
tutele, începem să adunăm membri pentru
însoțire. Legea comercială în §. 224
dispune, că „întrarea singuraticelor per-
soane ca membri la o însoțire se întem-
plă pe baza declarațiunei în scris“. Fundatorii dar' sunt datori a pregăti
declarațiuni în scris, pe care le vor sub-
scrie cei-ce doresc a intra ca mem-
bri. În aceste declarațiuni se spune pe
scurt scopul însoțirii și îndatoririle
membrilor și cel-ce voeste a intra ca
membru declară că primește acest pro-
iect și că subscrice atâtea și atâtea cuote.
Declarația o subscrice cu mâna proprie,
sau dacă nu știe scrie îl subscrice un
plenipotențiat în fața alor doi martori.

Numărul membrilor nu îl fixează
legea com. și tocmai prin aceasta se de-
osebesc însoțirile de societățile pe acții,
pentru-că „ca însoțiri sunt privite acele
societăți, care sunt formate de un nu-
măr nehotărît de membri. Pentru-că
însă însoțirea se se poate înființa și se
se poate ține adunarea constituantă, per
analogia cu dispozițiile referitoare la so-
cietățile pe acții se cere, ca la adunarea

constituantă să fie cel puțin 7 subscrii-
tori și din totalitatea subscriitorilor cel
puțin a 4-a parte să fie de față. În
praxă de sigur nu vom înființa însoțiri
până atunci, până-când nu vom avea
membri îndeajuns pentru asigurarea
reușitei însoțirii.

IV. Dacă avem subscrise cuotele
câte credem că sunt trebuincioase pen-
tru scopul însoțirii, atunci conchemăm
adunarea constituantă. Adunarea acea-
sta o înștiințăm la forul competent. În
sate la oficiul pretorial (jărăsi fozszolga-
birői hivatal) și în orașe la căpitanat
— înainte de înființarea adunării cu cel
puțin 24 ore.

În privința aceasta în Ungaria sunt
dătătoare de ton numai două ordina-
țiuni ministeriale și anume, ordinațiunea
nr. 216 din 1848 și ordinațiunea nr. 128
din 1868 a ministrului de interne.

Conform acestor ordonanțe înștiin-
țarea se poate face și verbal, dar' ofi-
ciului competent îi stă în drept să pre-
tindă înștiințarea în scris, cu subscrie-
rea proprie a conchemătorilor. Pentru
ținerea adunărilor publice nu e de lipsă
concesiune, forul competent o ia simplu
la cunoștință. În multe locuri forurile
pretind și programul adunării și pen-
tru înconjurarea neplăcerilor noi tot-
deauna se alăturăm și programul.

Dacă forul competent n'ar permite
ținerea adunării, ceea-ce numai atunci
are dreptul să o facă, „dacă aceasta o
pretind interesele ordinii și siguranței
publice“, atunci se se apeleze la mini-
strul de interne, chiar și pe cale tele-
grafică.

Forul competent poate exmite pe
responsabilitatea sa un comisar oficial
pentru susținerea ordinii și siguranței
publice; acest comisar însă nu se poate
amesteca direct în agendele adunării,
deocât numai prin intermediul conchemă-
torilor. Dacă adunarea ar deveni peri-
culoasă din punct de vedere al ordinii
și siguranței publice, exmisul comisar
poate să facă dispoziții pe propria sa
responsabilitate.

Înștiințarea în scris se face prin
un rescript simplu cam de următorul
cuprins:

Onor. oficiu pretorial în N. Subscriși, în
scopul înființării unei însoțiri de... am conche-
mat pe 15 Aprilie 1899, la clasurile 3 d. a., în lo-
calul... o adunare constituantă, a cărei program
este următorul: 1. Cuvânt de deschidere. 2. În-
ființarea însoțirii. 3. Desbaterea și primirea sta-
tutelor etc.

Rugând on. oficiu pretorial, ca să bine-
voiască a lua la cunoștință această înștiințare,
semnăm, etc.

Dacă dela pretorial nu ne sosește
răspuns, cu toate-că la timp am înștiin-
țat adunarea, se nu se aștepte acest
răspuns, ci se se țină adunarea, de
oare-ce noi lipsă nu avem de concediu,
ci numai de simpla luare la cunoștință
a ținerii adunării constituanțe.

În același timp cu înștiințarea vom
convoaca pe toți membrii cari au sub-
scris cuote și încă în un astfel de mod,
ca conchemarea se se poată fi constatată.
În sate e mai consult să se facă con-
chemările prin circular în scris, pe care
îl vidimează cei conchemători. La acest
circular se alătură și programul adu-
nării.

În sensul §. 155 din legea com.
adunarea e capabilă de a aduce hotărâ-
ri, dacă sunt prezenți cel puțin 7
membri; dar' se înțelege, că trebuie să
nisiim ca adunarea constituantă să fie
cât se poate de număros cercetată.

Scopul adunării generale este să
alcătuiască însoțirea, să stabilească sta-
tutele, să aleagă direcțiunea și comitetul
de supraveghere și să ordoneze semna-
rea firmei. Despre adunarea generală
se redactează proces verbal, în care se
înseamnă numele celor prezenți cu cuo-
tele câte reprezintă și apoi propunerile
și hotărârile aduse. Acest proces verbal
se redactează în două exemplare, pen-
tru-că unul are să rămână la tribunal.

Forma acestui proces verbal poate
fi cam următoarea:

Proces verbal, redactat la anul 1899... (ziua,
luna) în comuna N. în adunarea constituantă a
însoțirii de... ținută în localitățile... Prezenți:
N. N. cu 5 cuote, N. N. cu 2 cuote etc. etc. (toți
membrii prezenți). Membru N. N. învitat pe
cel adunat, ca pentru conducerea adunării ge-
nerale să aleagă president, notar și doi veri-
ficatori ad hoc.

Ca president se alege N. N., ca notar N.
N. etc.

I. Presidentul salutând pe cei prezenți
constată că adunarea s'a conchemat în toată
regula și că toți membrii au fost conchemăți,
prezenți fiind... membri, cari reprezintă... cuote,
prin urmare adunarea e capabilă de hotărâri și
astfel o declară de deschisă.

II. Presidentul prin o vorbire acomodată
împărtășește scopul adunării prezente, care este
alcătuirea însoțirii de...

III. Se cetesc statutele și desbătându-se
în special, au fost primite în întregime și
unanim.

IV. Presidentul invită pe cei prezenți ca
din sinul lor să aleagă direcțiunea constitutoare
din 5 membri cu mandat pe... ani. Înainte de
începerea alegerii presidentul dănumeste pe doi
membri, pe N. și N. ca comisie pentru aduna-
rea voturilor pentru cazul când alegerea n'ar
fi unanimă.

Facându-se alegerea, ca membri în direc-
țiune au fost aleși: N. N. (5) membri.

Nou aleasă direcțiune primește cu mulțu-
mită onoarea și încrederea pusă cu care a fost
încredințată.

V. Presidentul mai departe invită pe cei
adunați, ca din sinul lor să aleagă... membri ca
comitet de supraveghere, cu mandat pe un an.

Comitetul de supraveghere s'a format ast-
fel: N. N. etc. membri.

VI. În fine presidentul invită pe membri,
ca în sensul statutelor să încredințeze pe...
membri ai direcțiunei cu semnarea firmei.

Adunarea generală a ales pe presidentul, pe
membru dir. N. N. etc. ca semnatori ai firmei,
cari primesc cu mulțumită.

Exhaustată fiind ordinea de zi, presidentul
încheie adunarea. D. c. m. s. (subscrierile) N. N.,
presidentul ad. gen. N. N., notarul ad. gen. N.
N., verificator: N. N., verificator.

Se înțelege, că acest proces verbal
are să servească numai ca formular și
pentru aceea se poate redacta și altcum,
după-cum pretind împrejurările.

La tot cazul însă trebuie să se re-
dacteze în două exemplare, ambele sub-
scrise în original de cei chemați.

După-ce am isprăvit cu redactarea
procesului verbal despre adunarea gen.
constituantă, trebuie să facem pașii de
lipsă pentru înprotocolarea firmei, pen-
tru-că numai după înprotocolare se pri-
vește însoțirea ca existentă și numai
atunci își poate începe activitatea, în
sensul §. 228 al legii comerciale.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 27 Aprilie n.

Din considerarea mării zile
de mâine, numărul proxim al
„Tribunei“ va apăre numai
Sâmbătă seara.

Dela școala de cadeți din Sibiu
primim următorul comunicat, asupra că-
ruia atragem atențiunea celor interesați:

„În școala de cadeți din Sibiu se
primesc cu începerea proximei an școl-
ar 30 până la 50 de elevi pentru anul
prim, și amăsura lipsei, aspirații sin-
guratice poate și pentru anii superiori.
Pentru a fi primiți, se cere absolvirea,
cel puțin cu „suficient“, a patru clase
reale, gimnasiale sau școale civile de
stat, ear' didactrul face, conform poziției
tatălui, pentru copiii legitimi sau legiti-
mați, 150 fl. 80 fl., sau 12 fl. la an. Con-
dițiile de primire și normele referitoare
la compunerea și ajustarea petiției, se
pot ști din cartea „Vorschrift über Auf-
nahme der Bewerber in die k. u. k. Ca-
dettenschulen“, precum și dela coman-
danți școalelor de cadeți.“

Termenul pentru înaintarea petițiilor
de primire e până la 15 August
1899. Petiții mance sau intrate mai
târziu nu vor fi luate în considerare.

Examine de calificatiune gra-
tuite. Ministrul reg. ung. de culte și in-
strucțiune publică, spre a face ușurință
candidaților de învățatorie, a dispus, ca
elevii ordinari absolvenți ai preparan-
diilor de învățatori și învățătoare și ab-
solventele cursurilor de îngrijitoare pen-
tru kișdedovuri, să nu mai fie obligați
a plăti taxe pentru admitere la examene
de calificatiune.

Necrolog. Primim următorul anunț
funeral: Subscriși cu inima frântă de
durere anunță moartea iubitei mame,
soră, soacră, bunică și mătușă, văduva
Maria Catona născută Lemeni, întem-
plată după un morb scurt dar' plin de
suferințe, în anul al 75-lea al etăței și
23 al veduvei, la 14 Aprilie v. a. c., la
2 ore dimineața, provăzută cu sf. Sa-
cramente ale muribunzilor. Osemintele
scurpei deodată se vor astruca în 16
l. c., la 11 ore înainte de amiază în ci-
miterul gr-cat. din loc după rîitul bise-
ricei gr-cat, ear' sf. misă funerală se
va serba în 17 v. l. c. dimineața la 8
ore, în biserica gr-cat. din loc, la care
act se invită toți conșanșii și cunos-
cuții. Fie-ți țărina ușoară și memoria
binecuvântată! Chireu, la 14 Aprilie
1899. Cristina Catona, Susana Catona,
Ana Catona, Rosalia Catona, Lina Ca-
tona, Minca Catona, Maria Catona, ca
fiice; Vasiliu Mica, Anania Hosszu, Ioan
Ternovan, Paul Huza, ca gineri; Iosif
Lemeni, Vasiliu Lemeni, Ana Lemeni,
Susana Lemeni, ca frați și surori; Alexiu
Papp, Stefan Catona, ca cununați; Elena
Mica, Mihail Lemeni, Augustin Lemeni,
Anuța Lemeni, Paulina Huza, Gizela
Hosszu, Vasiliu Hosszu, Ana Răduț,
Ana Papp, Sîdionia Papp, Romul Papp,
Iosif Lemeni, Tiliu Lemeni, Ester Le-
meni, Oliver Lemeni, Elisabeta Lemeni,
Tinea Dragoș, Valeria Dragoș, Vasiliu
Dragoș, ca nepoți și nepoate.

Reforma școalelor militare. Con-
form unui ordin al ministrului comun
de război, reforma școalelor militare,
planuită mai de mult, se va realiza încă
în decursul anului curent. Anume planul
de învățământ al școalelor de cadeți
pentru infanterie și cel al școalelor

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ÎNVIERE.

— Roman —

13

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

„M'o fi recunoscut?“ se gândea Nek-
hludov, pe care se fîșise o clipă ochii
prevenitei, și tot sîngele i-se urcă în
obraz. Dar' Maslova nu-l deosebise
dintre ceilalți jurați și-i îndreptase din
nou ochii spăriați spre substitut.

— Așadar' prevenita tăgăduiește să
fi avut vre-o legătură intimă cu Kar-
tymkin? Foarte bine. Nu mai am s'o
întreb nimic.

Și substitutul, trăgându-și cotul
de pe masă, încep să scrie ceva. În
realitate nu scria nimic, mărgindu-se
să treacă condeiul peste literile actului
de acuzare, dar' el observase că, după
fiecare întrebare pusă, procurorii și ad-
vocații însemnau mereu în discursurile
lor destinate să se sfărîme pe protivni-
cul lor.

Presidentul, care în vremea asta tot
șoptise cu judecătorul cu ochelari, se în-
toarse numai decât spre prevenită.

— Și ce s'a mai petrecut în urmă? —
o întrebă el urmându-și interogatorul.

— Era noapte, — spuse Maslova
reluându-și curajul, la gândul că nu mai
avea a face decât cu presidentul, — mă
dusesem în odaia mea și mă găteam să
mă culc, când camerista Berta veni
și-mi zise: »Dă-te jos, că a venit negu-
storul«. Și eu n'am vrut să mă dau jos,
dar' Madama m'a poruncit. Și re-
șatul era acolo în salon, dăduse de beut
la toate fetele; și tot mai vrea să poru-
cească să-i dea de datorie. Atunci m'a
trimis în camera lui la hotel. Mi-a spus
unde-i sunt banii și căt trebuie să iau.
Și am plecat.

Presidentul șoptea înainte cu veci-
nul său și nici nu ascultase ce spusese
Maslova; dar' cu toate astea, ca să arete
că a ascultat, crezând că trebuie să-i repete
ultimele cuvinte:

— Ai plecat! Și apoi?

— Am ajuns la hotel și am făcut
întocmai cum m'a poruncit, am luat
patru bilete roșii de câte zece ruble, — zise
Maslova, și din nou se întrerupse, ca-
și-cum deodată ar fi cuprins-o o frică,
apoi reluând: — N'am intrat singură în
cameră, — urmă ea, — am chemat pe Simon
Mahailovici și, pe ea, — adăugă arătând
pe Botchkova.

— Minte! De intrat, n'am intrat!...
începu Botchkova, dar' portărelul o opri.

— În fața lor am luat cele patru
bilete roșii.

— Aș vrea să știu, dacă acuzata,
luând acele 40 de ruble, a văzut căți
bani erau în gîntă? — întrebă din nou
substitutul.

— N'am socotit; am văzut numai, că
erau tot bilete de câte o sută de ruble.

— Așadar' prevenita a văzut bilete
de câte o sută de ruble. Nu mai am s'o
întreb nimic.

— Și pe urmă i-ai adus banii lui
Smielkov? — urmă presidentul cu glas
indiferent.

— Da.

— Și pe urmă?

— Pe urmă negustorul m'a adus
din nou în camera lui, — zise Maslova.

— Ei bine! și cum i-ai dat praful?

— Întrebă presidentul.

— L'am vîrsat într'un pahar și
i-l-am dat să-l bea.

— Și de ce i-l-ai dat?

— Ca să mă scap de el! — zise ea su-
rîzînd.

— Cum! ca să te scapi? — zise presi-
dentul, surîzînd și el.

— Da, ca să mă scap! Nu vrea să mă
lase de loc în pace. Atunci am eșit pe
coridor și i-am zis lui Simon Mahailo-
vici: »Dac'ar vrea să mă lase să plec!«

Maslova se opri o clipă. Apoi urmă:
— Și Simon Mahailovici m'a zis:
»Și pe noi ne plictisește. Să-i dăm un
praf să adoarmă și atunci o să poți
pleca. Și eu am crezut că era un praf
nevătămător. Și am luat să i-l vîrș
în pahar.

Când am intrat din nou în cameră,
negustorul sta culcat în pat; cum m'a
văzut m'a poruncit să-i dau un pahar
de cognac. Am luat atunci sticla cu
cognac de pe masă, am turnat în două
pahare, unul pentru mine, și într'al lui
am vîrsat praful și i-l-am dat. Am cre-
zut că e un praf care adoarme; dar'

pentru toată lumea nu i-l-aș fi dat,
dacă aș fi știut...“

— Bine, bine, Dar' cum ai căpătat
inelul? — întrebă presidentul. — Ti-l-a
dat el?

— Când am ajuns cu el în cameră
am vrut să plec; atunci el m'a lovit în
cap și m'a sfărîmat pieptenul. Eu am
început să plîng; el i-a scos inelul din
deget și m'i-l-a dăruit, ca să nu mai
plîng.

În acel moment, substitutul se scula
din nou și-i ceru permisiunea să mai
facă câteva întrebări.

— Aș vrea să știu, — zise el, — cătă
vreme a stat prevenita în camera negu-
storului Smielkov?

Din nou o spaimă subită cuprinsese
pe Maslova. Plimbându-și privirea ne-
liniștită dela substitut la president, răs-
punse foarte iute:

— Nu-mi aduc aminte. Cătva timp.

— Ah! și prevenita a uitat că eșind
dela negustorul Smielkov, a mai fost
unde în hotel.

Maslova se gândi un moment.
— Am intrat în camera vecină care
era goală, — răspunse ea.

— Și de ce ai intrat? — întrebă sub-
stitutul întorcîndu-se și adresîndu-se ei
în față.

— Ca să mă dichisesc și să aștept
birja.

— Dar' Kartymkin a venit și el
în cameră cu prevenita, da sau nu?

A venit și el.

— Și de ce a venit?

— Mai rămasese cognac în sticlă și
i-l-am beut; amîndoi.

— Dar' prevenita a vorbit ceva cu
Simon?

— Nu am vorbit de loc. Tot ce s'a
petrecut, am spus! — declară ea.

— Nu mai am ce s'o întreb,
— spuse substitutul presidentului; și se puse
să scrie cu grabă în schița cuvîntărei
lui, că prevenita a mărturisit însăși,
că a intrat într-o cameră goală cu com-
plicele ei.

Urmă cătva timp o tăcere.

Nu mai ai nimic de spus?

— Tot ce știu am spus, — repetă
Maslova. Apoi suspină și se așeză
pe scaun.

Presidentul însemnă ceva pe hîrtie,
ascultă ce-i șoptea la ureche unul dintre
asistenți, declară ședința suspendată
pentru douăzeci de minute, se scula în
grabă și eșii din sală.

Expedare de postavuri numai pentru privați.

un eupon (bucată)	fi. 2.80	din lână bună	
lungă de 3.10 metri	" 3.10	" " "	
pentru un complet	" 4.80	" " "	
rind de haine bărbă-	" 6—	" " "	
tești, costă numai	" 7.75	" " "	
	" 9.—	" " "	
	" 10.50	" " "	
	" 12.40	" " "	
	" 13.95	" " "	
		lână curată de oaie.	

Depositol fabriclei de postav

Kiesel-Amhof în Brunn.

Mostre gratis și franco. — Liferare conform mostrelor.

P. t. publicul cumpărător se nu uita, că numai prin comande directe va cum-păra cu prețul adevărat!

Spre lămurire și ca dovadă servească exemplul următor: Adolf Kraus, comerciant de postavuri în Budapesta dă croitorului, când acesta comandă pe baza cărții lui de mostre următoarele cadouri:

La comanda în sumă până la fi. 10	— o pă-eche de pantaloni cu 50 cr.
" " " " " " " " 20	— un rind de haine cu 1 fi.
" " " " " " " " 60	— un rind de haine gratuit.

Afară de aceste croitorul mai primește ca rabat 3 fi. per metru și 20%.

Aceste cadouri întotdeauna le solveste pe neștiute clientul, care cumpără stoffă prin croitor pe baza cărții de mostre dela Adolf Kraus.

[70] 16—24

Cel mai mare câștig

în cas norocos

1.000,000

coroane.

Consemnarea tuturor celor 50.000 câștiguri.

Cel mai mare câștig în cas norocos

1.000,000 Kronen.

Speziell sind die Gewinne wie folgt eingeteilt.

Kronen

1. Prämie mit 6000000

1. Gew. à 4000000

1. " 2000000

1. " 1000000

1. " 900000

1. " 800000

1. " 700000

1. " 600000

1. " 400000

1. " 300000

1. " 250000

1. " 200000

1. " 150000

1. " 100000

1. " 50000

1. " 30000

1. " 20000

1. " 10000

1. " 5000

1. " 3000

1. " 2000

1. " 1000

1. " 500

1. " 300

1. " 200

1. " 100

1. " 50

1. " 30

1. " 20

1. " 10

50,000 Gew. u. Pr. **13.160,000**

Epistolă de comandă pentru a fi tăiată. D-lor **A. Török & Comp., Budapesta.**

Mă rog să-mi trimiteți losuri originale a loteriei reg. ung. priv. de clasa I. pe lângă planul oficio.

Competența de fi. } se va ridica cu rambursă. } Ce nu e de lipsă }
urmează cu asigurațiune postală. } se se șterge.

Adresa exactă

40 bănci de școală

folosibile încă în școli, sunt de vânzare și se pot cumpăra în ori-care zi la casa parohială rom.-catolică în Sibiu. Informațiuni se pot lua tot acolo d la crâșnicul Francise Hoffmann. [142] 1—4

Un asistent diplomat

se primește imediat în farmacia subscrisului din Lupeni, pe lângă un salariu lunar de 50 fi. și menaj complet.

L. Ciuciu,
farmacist.

[139] 3—3

Cu preț redus!

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Școalele din Blaj.

Studiu istoric

de **Nicolae Brânzeu,**
profesor la liceul „I. C. Brătianu“ în Pitești.

Prețul redus dela 1 fi. la 50 cr.

Pentru porto postal încă 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fi. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de rîteri, de lăș-tări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Ducere autorizată de

Dr. Aurel Brode,

Directorul băncii gen. de asigurare în „Transilvania“

EDITURA

„Vestnicul rom. de agricultură din comitatul Sibiu“ (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fi.) și se poate cumpăra del

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu

Vânzare: de vin bun de masă, din Agărbiciu, litru 40 cr.

P. T.

Subscrisul am onoare a face cunoscut onoratului public, că prăvălia de spețerie, coloniale, farbe și făină din colțul stradei Sărei și stradei Gușteritei, fostă până acum sub firma **Emil Gleim**, am cumpărat-o și o voin conduce sub firma improtecolată

Aurel Simtion.

Asigurând onoratei clientele serviciu prompt și marfă numai de cea mai bună eualitate și rugând a fi spriginit cu comande, semnez cu stimă

Aurel Simtion.

[140] 2—3

Depositi: de cele mai bune specii de făină din Bănat.

Despărțământul de postavuri

al firmei

Kastner & Öhler, Graz

trimite

Postavuri stiriane și tiroleze

în lățime de 135—140 cm. pentru prețul de fi 1.35, 2.15, 2.40, 3.60 per metru.

Aceste calități sunt de bunădate probată și sunt foarte acomodate pentru

îmbrăcăminte practică și elegantă.

Camgarn de colorare neagră, ori vînetă, cum și cheviot de calitate ex-celentă, cu prețuri dela 2 fi. în sus.

Stofe de modă, postavuri pentru livră-le, postavuri pentru trăsuri etc. etc. numai de cea mai bună calitate.

[115] 8—18

Mustre gratis și franco.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientailor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32) imprimat pe hârtie velină, în două color, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Cine cutează, câștigă!

Dintre 100.000 de losuri trebuie să câștige 50.000.

Cel mai mare câștig poate fi eventual

un milion de coroane!!!!

Cea mai apropiată tragere de I. clasă

Prețul losurilor

pentru I. clasă:

Un los întreg	fi. 6.—
0 jumătate de los	3.—
Un pătrar de los	1.50
0 optime de los	— 75

va fi în

18 și 19 Maiu 1899.

Comandele se se adresează la colectura principală a loteriei de clase reg. ung. privilegiate:

Casa de schimb Iosif Sternberg,
Budapesta, VI., Bulevard-Teresia (Teréz-körút) nr. 6.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Cel mai plăcut lucru

pentru ori-cine e, dacă la cultivarea rațională și conservarea dinților, gingieilor, gurei, primește preparate garantate bune: [87] 2—6

Apă de gură Aseptin,
Prat conservativ de dinți,
Perfi de dinți, cele mai bune

cunoscute cu renume.

Parfumeria Meltzer,
strada Cienădiei (edificiul comandei de corp),
în Sibiu.

Gustav Meltzer,
fabrică de săpun și lumini, strada Gușteritei,
în Sibiu.